

РЕШЕНИЕ

№ 39339

гр. София, 12.10.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 49 състав, в
публично заседание на 12.02.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Йорданова

при участието на секретаря Милена Чунчева, като разглежда дело номер **2060** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във вр. с чл.172, ал. 4 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/.

Образувано е по жалба на А. Л. А., чрез пълномощник, със съдебен адрес: [населено място], [улица], срещу ЗППАМ № 25-4332-000-699/2293157/ 31.01.2025г. по чл.171, т.2а, б. “б” от ЗДвП, издадена от Д. Н. Г., пол. орган ,отдел “ОП” при 05РУ – СДВР, с която на лицето е наложена ПАМ – прекратяване на регистрацията на ППС за срок от 6 месеца, както и основание чл.172, ал.2, т.3 от ЗДвП е отнето СРМПС и рег. табели на автомобила.

В жалбата е посочено, че оспорената заповед е незаконосъобразна като постановена при съществени нарушения на процесуалните правила и в противоречие с материалния закон и целта на същия. Излага подробни съображения в тази насока. Моли се заповедта да бъде отменена. Претендира разноски по делото и адвокатско възнаграждение. В съдебно заседание жалбоподателят не се явява и не се представлява.

Ответникът – Д. Н. Г., пол. орган ,отдел “ОП” при 05РУ – СДВР, не се явява и не се представлява. В писмена молба по делото и в писмени бележки оспорва жалбата, моли същата да бъде оставена без уважение, претендира юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение.

Административен съд – София -град, Трето отделение, 49 състав, като разглежда приложените по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

На 31.01.2025 г., около 15.06 ч., жалбоподателят управлявал личния си автомобил К. ЦТС3.6В6 с рег. [рег.номер на МПС] , в [населено място], по [улица] до № 15, с посока на движение от [улица] към [улица]. На същия била извършена проверка за употреба на наркотични вещества с

техническо средство Д. тест 5000 с фабричен № А., проба 391, като уредът е реагирал с положителен резултат- „кокаин“. Не водача е издаден Т. с номер 264021 придружен с 8 броя холограмни стикера с номер А. с направление ВМА. Съставен е АУАН № 1395106, като въз основа на същия е издадена ЗППАМ № 25-4332-000-699/2293157/ 31.01.2025г. по чл.171, т.2а, б. „б“ от ЗДвП.

В хода на съдебното производство от ответника са представени допълнително писмени доказателства, както и по делото са представени писмени доказателства от трета неучастваща в процеса страна.

Административен съд София-град, III отделение, 49 състав при така установената фактическа обстановка прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срока по чл.149, ал. 1 от АПК, от надлежната страна при наличието на правен интерес, поради което същата се явява ДОПУСТИМА за разглеждане.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

По валидността на акта:

Съобразно разпоредбата на чл. 23 ЗАНН, органите, които налагат принудителните административни мерки се уреждат в съответния закон. Съгласно чл.172, ал.1 ЗДвП принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, буква "а", т. 6 и 7 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. Контролът по спазването на правилата за движение от всички участници в движението и техническата изправност на движещите се по пътя пътни превозни средства се осъществява от служби на МВР, определени от министъра на вътрешните работи /чл.165, ал.1, т.1 ЗДвП/. По делото е приложена Заповед № 6400/07.07.2023 г. на директора на СДВР, с която са определени да прилагат ПАМ по ЗДвП с мотивирана заповед полицейските органи по чл.142, ал.1, т.1 от ЗМВР, както и Заповед № 513з-8830/26.08.2024г. на директора на СДВР, с която издателя на оспорени акт е преназначен на длъжност командир на отделение в група „ООР“ на сектор „ОП“ към 05РУ-СДВР, с оглед на което оспорената заповед е издадена от компетентен орган и направеното възражение в жалбата в тази насока е неоснователно.

Процесната заповед отговаря на изискванията на чл. 59 от АПК. Същата е издадена в законоустановената писмена форма и съдържа всички задължителни реквизити, включително фактическите и правните основания, послужили за издаването ѝ. Предвид така изложеното съдът приема, че не са налице основания същата да бъде призната за нищожна.

По процесуалната и материалната законосъобразност на акта:

Съгласно чл. 171, т. 2а, б. „б“ ЗДвП, за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилага принудителна административна мярка „прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство на собственик, който управлява моторно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда и/или е употребил наркотични вещества или техни аналози, както и при отказ да му бъде извършена проверка с техническо средство и/или с тест за установяване концентрацията на алкохол и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози, или не изпълни предписанието за изследване с доказателствен анализатор или за медицинско изследване и вземане на биологични проби за извършване на химическо и/или химико-токсикологично лабораторно изследване за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта му и/или за употреба на наркотични вещества или техни аналози - за срок от 6 месеца до една година. Цитираната разпоредба съдържа няколко отделни хипотези, всяка от които съставлява самостоятелно основание за налагане на принудителната мярка.

В случая, ПАМ е наложена за управление на ППС след употреба на наркотични вещества или техните аналози. Видно от АУАН серия ГА № 1395106/31.01.2025г., нарушението е установено с техническо средство, като уредът е отчетел положителен резултат – кокаин. Правилно нарушението на жалбоподателя е констатирано със съставения акт за административно нарушение от компетентните органи, който съгласно чл.189, ал. 2 от ЗДвП има обвързваща доказателствена сила до доказване на противното. В хода на съдебното производство не са ангажирани доказателства, които да опровергават констатациите в издадения акт за установяване на административно нарушение.

Необосновано е направеното в жалбата възражение, че АУАН не е бил редовно съставен. Следва да бъде посочено, че законосъобразността на АУАН се преценява в отделно производство по реда на ЗАНН, като по делото няма данни да е издадено НП, което да е оспорено и отменено по съответния ред. Недоказано е твърдението, че от жалбоподателя е била дадена проба за химико-токсикологично изследване, резултатите от което не са били готови към момента на издаването на процесната заповед за прилагане на принудителна административна мярка. Приложен е талон за медицинско изследване ,като видно от представените доказателства по делото резултати от съдебна химико-токсикологична експертиза от 28.08.2025 г., съгласно които се е установило присъствие на кокаин в дадените проби от лицето.

С оглед изложеното съдът намира, че оспорената заповед за прилагане на принудителна административна мярка е правилна и законосъобразна, а подадената жалба срещу нея следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

При този изход на спора, на ответника следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение, в размер на 51.13 евро/ 100 лв./, определен на основание чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ / в актуалната и редакция/, във връзка с чл. 37 от Закона за правната помощ, във връзка с чл. 78, ал. 8 ГПК.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, III отделение, 49 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. Л. А., с адрес: [населено място], [улица], [жилищен адрес] срещу ЗППАМ № 25-4332-000-699/2293157/ 31.01.2025г. по чл.171, т.2а, б.“б“ от ЗДвП, издадена от Д. Н. Г., пол. орган ,отдел“ОП“ при 05РУ – СДВР, с която на лицето е наложена ПАМ – прекратяване на регистрацията на ППС за срок от 6 месеца, както и основание чл.172, ал.2, т.3 от ЗДвП е отнето СРМПС и рег. табели на автомобила.

ОСЪЖДА А. Л. А.,ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], [улица], [жилищен адрес] да заплати на СДВР сумата в размер на 51.13 евро/ петдесет и едно евро и тринадесет цента/, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно не подлежи на обжалване на основание чл.172, ал.5 от ЗДвП.

СЪДИЯ: